

Příběh z Domu na půli cesty

Martin byl jeden z mála klientů, který přišel do DPC HB z výkonu trestu. Naše první setkání tedy proběhlo za mřížemi. Martin se zajímal, jak to v naší službě chodí, jaká jsou pravidla, povinnosti a možnosti pomoci. Jeho otázky mu byly zodpovězeny a ihned se rozhodl, že by mu služba mohla při návratu z věznice pomoci. To, že bude mít kde bydlet a že bude aktivně řešit svojí nepříznivou situaci, bylo také podmínkou podmíněčného propuštění. Ve věznici jsme proto realizovali i vstupní pohovor, který je proveden s každým zájemcem o naši službu.

Martinovi se výrazně ulevilo, když mu bylo sděleno, že splňuje podmínky přijetí a bude mu po propuštění služba Domu na půl cesty poskytnuta. Trest se mu podmíněčně zkrátí a zároveň bude mít střechu nad hlavou a odbornou pomoc. Byl domluven termín začátku poskytování služby.

V den propuštění jsme očekávali, zda tedy Martin opravdu zaťuká na naše dveře, jak bylo domluveno. A opravdu zaťukal. Moc dobře víme, že je k tomu potřeba kus odvahy. Martin byl na jednu stranu šťastný, že je již z vězení venku, ale zároveň cítil nejistotu dalších dní. Neznámé prostředí a lidi, neměl práci, žádné peníze. Také to, že je v cizím městě, pro něj bylo obtížné.

První konzultace se sociálním pracovníkem se zaměřovaly na stabilizaci jeho psychického stavu, seznámení se službou a adaptací na nové prostředí. Další dny klíčový pracovník s Martinem plánovali, jak dosáhnout cílů, které sám chtěl, ale i které mu byly stanoveny soudem.

Martin byl ve vězení poměrně dlouhý čas. Na konzultacích popisoval, jak se věci z jeho pohledu za tu dobu „venku“ změnily. Zdůrazňoval, že se rozhodl nikdy se do vězení nevrátit. Nechce se kamarádit se špatnými lidmi, proto se na tato témata zaměřovalo odborné poradenství a podpora klíčového pracovníka. Martin by chtěl svůj život změnit a nyní cítil, že je ta správná příležitost.

V Domě na půl cesty se učil také vést domácnost, hospodařit s penězi a chtěl si najít práci. Jelikož se mu zpočátku nedařilo, protože měl záznam v trestním rejstříku, začal chodit na nácviky pracovních dovedností do naší dílny ručních prací. Tam se učil teoretickým i praktickým dovednostem, které bude moci využít v novém zaměstnání a mají vliv i na jeho udržení. Na konzultacích stále častěji mluvil o přání mít brzy dobré pracovní místo.

To se mu opravdu podařilo. Velkou výhodou pro něj bylo, že provozovna byla v docházkové vzdálenosti od Domu na půl cesty. Podpora pracovníků byla pro Martina důležitá i v této době, proto ji pravidelně využíval. Martin výrazně zapracoval na plnění svých cílů. Motivace, podpora a dobré zázemí mu umožnily se po sedmi měsících osamostatnit. Dnes bydlí sám, pracuje, nestýká se s „rizikovými kamarády“.

Martin nám, pracovníkům Domu na půl cesty, svým příběhem, přístupem a entuziasmem dodal další energii do naší práce a potvrdil, že naše služba Dům na půl cesty v Havlíčkově Brodě má smysl. Martinův aktivní přístup naprosto vystihuje naše filozofii, tedy: „Není důležité, s čím jsi přišel, ale s čím odcházíš.“

